

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 19. 11. 2020
za správnost: Mgr. Klára Černá

V Praze dne 12. 11. 2020
Č. j. MK 69189/2020 OPP
Sp. zn. MK-S 226/2020 OPP
Vyřizuje: Mgr. Klára Černá

Město Lišov
Třída 5. května 139/156
373 72 Lišov

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů,

n e p r o h l a š u j e

soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích“, k. ú. Dolní Slověnice, obec Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj, za kulturní památku. Dotčený soubor zahrnuje pozemek st. parc. č. 26, k. ú. Dolní Slověnice, jehož součástí je klasicistní stavba bývalé fary č. p. 29, hospodářská budova bez č. p. a dále úsek ohradní zdi se zaklenutou vjezdovou bránou. Součástí dotčeného souboru je dále také pozemek farní zahrady parc. č. 113, k. ú. Dolní Slověnice.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení: Město Lišov, IČ: 00245178, se sídlem Třída 5. května 139/156, 373 72 Lišov.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo dne 27. 12. 2019 **podnět pana Mgr. Jana Elišky** ze dne 20. 12. 2019 k prohlášení souboru „bývalá fara v Dolních Slověnicích“, k. ú. Dolní

Slověnice, obec Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj, za kulturní památku. Ministerstvo tento podnět vyhodnotilo, shledalo jej důvodným a v uvedené věci zahájilo dne 7. 1. 2020 správní řízení.

Ve výše zmíněném **podnětu** ze dne 20. 12. 2019 je k záměru prohlášení areálu dolnoslověnické fary za kulturní památku sděleno následující:

„[...] Areál bývalé fary v Dolních Slověnicích č. p. 29, st. parc. č. 26, parc. č. 113 je tvořen přízemní obytnou budovou obdélného půdorysu s valbovou střechou a drobnou samostatně stojící hospodářskou stavbou rovněž s valbovou střechou. Dvorek je na straně ke komunikaci vymezen kamennou ohradní zdí s převýšenou klenutou bránou. Fasáda farní budovy je plasticky členěna pilastry a okolo otvorů šambránami. Fara je v této pozici zakreslena již do mapy stabilního katastru z roku 1827 a podle architektonického ztvárnění ji lze považovat pravděpodobně za klasicistní. Areál fary se nachází v exponované poloze před kostelem sv. Mikuláše a Linharta při zatáčce silnice druhé třídy 11/148 k mostu do Horních Slověnic. Farní areál spolu s kostelem, patrovou budovou školy a kamenným mostem v těsném sousedství tvoří historicky a urbanisticky významný celek, umocněný svou malebností. Českobudějovické biskupství nevyužívanou faru prodalo městu Lišov, které má aktuálně v úmyslu areál zdemolovat, rozšířit silnici a zřídit zde parkoviště. Jednalo by se o zásadní, drastický zásah do centra vesnice, kterou vzhledem k velmi zajímavé urbanistické struktuře a četnosti a kvalitě dochované lidové architektury bez výraznějších pozdějších negativních zásahů, zařadil Ing. Arch. Jan Pešta do encyklopedického výběru hodnotných vesnic v jižních Čechách (Pešta, Jan: Encyklopedie českých vesnic II - jižní Čechy, s. 412 - 415). Sídlo jako takové vykazuje znaky vesnické památkové zóny. Samotný objekt fary je evidentně v dobrém stavebně-technickém stavu.

Vzhledem k architektonické, historické a především výrazné urbanistické hodnotě navrhuji prohlášení fary v Dolních Slověnicích za nemovitou kulturní památku a zároveň s ohledem na míru jejího ohrožení, žádám o urychlené zahájení řízení v této věci.

[...] Návrh fary v Dolních Slověnicích za nemovitou kulturní památku z řad odborné veřejnosti jednoznačně podporují:

Ing. Arch. Karel Kuča, pracovník Národního památkového ústavu na generálním ředitelství v Praze, historik, specialista na urbanismus

Ing. Arch. Jan Pešta, stavební historik, odborník na lidovou architekturu, autor Encyklopedie českých vesnic a hesla Slověnice

Ing. Martin Cerňanský, Ph.D., pracovník Národního památkového ústavu na generálním ředitelství v Praze, specialista na lidovou architekturu a urbanismus

PhDr. Pavel Bureš, pracovník Národního památkového ústavu na generálním ředitelství v Praze, specialista na lidovou architekturu

Ing. Arch. Vladimír Musil, předseda Klubu přátel města Českých Budějovic

PhDr. Daniel Kovář, vedoucí oddělení Státního okresního archivu v Českých Budějovicích

PhDr. Jiřina Psíkova, archivářka, předsedkyně Spolku přátel Třeboně

Ing. David Javorský, pracovník Národního památkového ústavu územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích, specialista na lidovou architekturu“

Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích, ve svém návrhu č. j. NPU-331/4773/2020 ze dne 17. 1. 2020 prohlášení areálu bývalé fary v Dolních Slověnicích za kulturní památku **doporučil:**

„[...] Charakteristika objektu: areál fary čp. 29 tvořený budovou fary, hospodářskou budovou a ohradní zdí s bránou včetně pozemku st.parc.č. 26 a parc.č. 113

Umístění: areál fary se nachází při severním okraji obce Dolní Slověnice, na urbanisticky významném a exponovaném místě, při hlavní komunikaci do Horních Slověnic

Obec: Lišov

Okres: České Budějovice

Kraj: Jihočeský

Výčet parcel: st.parc.č. 26, parc.č. 113

Katastrální území: Dolní Slověnice

Výčet věcí:

1. fara st. parc. č. 26
2. hospodářská budova st. parc. č. 26
3. ohradní zeď a brána st. parc. č. 26
4. pozemek st. parc. č. 26, parc. č. 113

Popis:

1. fara st.parc.č. 26

Fara je přízemní budovou obdélného půdorysu s mělkým rizalitem završeným trojúhelným štítkem na JV straně. Budova je zastřešena valbovou střechou krytou taškovou bobrovkovou krytinou. SZ střešní krytina je opatřena malým trojúhelným větracím otvorem. Fasády fary jsou pojednány architektonicky shodně, jsou členěny lizénami a okenními a dveřními otvory a jsou ukončeny profilovanou korunní římsou. SV fasáda je zvýrazněna slepými okenními otvory v šambráně s uchy. Okna dvoudílná bez členění, ve špaletě, se zaobleným ostěním. Ve vstupním průčelí je ve středové ose prolomen vstupní otvor, nad kterým byly ve 20. století vloženy luxfery.

Interiér dle dostupných informací je plochostropý, patrně příčný trojtrakt se čtyřmi obytnými místnostmi.

2. hospodářská budova st.parc.č. 26

Drobný přízemní hospodářský objekt má obdélný půdorys a je zastřešen valbovou střechou. Fasády jednoduché, prolomeny otvory. Interiér klenutý.

3. ohradní zeď a brána st. parc.č. 26

Na průčelí fary navazuje ohradní zeď v půdorysném tvaru L, ve které je umístěna mírně převýšená brána. Koruna zdi je skloněna ke komunikaci a je kryta vlnitým eternitem. Brána je ukončena profilovanou římsou a zastřešena nízkou sedlovou stříškou krytou pálenou krytinou. V bráně je prolomen segmentový vjezd uzavřený dvoukřídlovými vraty.

4. pozemek

Návrh na prohlášení areálu fary je včetně pozemků st. parc.č. 26 a parc.č. 113, k.ú. Dolní Slověnice. Pozemek parc.č. 113 se studnou je zatravněn a je ohraničen plotem.

Datace:

Budova fary je ve zděné podobě zachycena již na stabilním katastru z roku 1827. Stáří objektu by prokázal podrobný stavebně historický průzkum, ale lze předpokládat, že byla vystavěna na přelomu 18. a 19. století. Dle dostupných písemných dokumentů, je budova fary již popisována roku 1808, jako budova se čtyřmi obytnými místnostmi.

Stav a využití:

Budova fary je v současné době bez využití. Fara je ve vlastnictví města Lišov.

Zhodnocení:

Budova fary postavená patrně ve druhé polovině 18. století, nejpozději na začátku 19. století, je cenným dokladem klasicistní architektury, která je střídmě zdobená, což je typické pro rozsáhlou oblast severní poloviny Třeboňské pánve a Lišovska. Hmotové uspořádání, vnější vzhled a dispoziční řešení, bez výraznějších moderních zásahů, jsou přirozeným stavebním vývojem objektu. Fara včetně hospodářské budovy a ohradní zdi s bránou tvoří významný historický celek, který je citlivě zakomponován do intravilánu obce a spolu s kostelem sv. Mikuláše a sv. Linharta tvoří mimořádně významný a exponovaný urbanistický prvek, určující charakter obce.

*Komise posoudila památkovou hodnotu areálu fary v Dolních Slověnicích z hlediska architektonického, kulturně-historického a uměleckořemeslného a **d o p o r u č i l a areál fary čp. 29 včetně pozemku st.parc.č. 26 a parc.č. 113 v Dolních Slověnicích k prohlášení za nemovitou kulturní památku.***

K obdržnému stanovisku č. j. NPU-331/4773/2020 ze dne 17. 1. 2020 Ministerstvo kultury dodává: Ministerstvo nezpochybňuje shledané památkové hodnoty, naopak se s tímto odborným názorem ztotožňuje. Podnět na prohlášení areálu fary v Dolních Slověnicích ovšem přišel v době, kdy byl již téměř rok vydán příslušným stavebním úřadem pravomocný souhlas s odstraněním stavby fary. Toto povolení odstranění stavby je považováno za právo vlastníka nabyté v dobré víře. Ministerstvo kultury jako správní orgán musí dodržovat zásady právního státu. Vzhledem k tomu, že je připravovaná demolice v rozporu s platným pravomocně vydaným územním plánem Města Lišov z roku 2017, ministerstvo doporučuje současnému vlastníkovi, Městu Lišov, upustit od záměru demolice hodnotného objektu.

Krajský úřad Jihočeského kraje, úsek státní památkové péče, ve svém vyjádření č. j. KUJCK 12781/2020 - OKPP 4242/2020/ivna SO ze dne 20. 1. 2020 s prohlášením souboru staveb předmětné bývalé fary za kulturní památku rovněž **souhlasí**, a to s následujícím odůvodněním:

„[...] Obec Dolní Slověnice leží v Jihočeském kraji asi 5,5 km SV od města Lišov. Areál fary se nachází na exponovaném místě před kostelem sv. Mikuláše a Linharta v koutu návsi. Předmětem prohlášení budova bývalé fary čp. 29, hospodářská stavba, ohradní zeď se zaklenutou vjezdovou bránou na pozemku parc.č. st. 26 v k.ú. Dolní Slověnice a pozemek bývalé farní zahrady parc.č. 113 v k.ú. Dolní Slověnice. V současné době jsou nemovitosti v dobrém stavebnětechnickém stavu.

*Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče, **d o p o r u č u j e p r o h l á š e n í** „souboru „bývalá fara v Dolních Slověnicích“, obec Dolní Slověnice, město Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj, za kulturní památku. Předmětný soubor se skládá z pozemku st. p. č. 26, k.ú. Dolní Slověnice, jehož součástí je klasicistní stavba bývalé fary č.p. 29, dále hospodářská stavba bez č.p. a dále úsek ohradní zdi se zaklenutou vjezdovou bránou, dále je součástí dotčeného souboru pozemek farní zahrady p.č. 113, k.ú. Dolní Slověnice " za kulturní památku.*

Areál bývalé fary v Dolních Slověnicích pochází z konce 18. století. Samotná klasicistní budova fary je přízemní, obdélného půdorysu krytá valbovou střechou. Areál doplňuje hospodářská budova s valbovou střechou a ohradní zeď s bránou směrem do návsi a zahrada. Areál je v této podobě zachycen na mapě stabilního katastru z roku 1827. Klasicistní fasáda objektu fary byla později patrně zjednodušena. Objekt se dochoval dispozičně i hmotově v autentickém historickém stavu a dotváří svoji hmotou, umístěním i ztvárněním koutovou část návsi v blízkosti kostela sv. Mikuláše a Linharta.

Zásadní význam objektu představuje jeho urbanistická hodnota v rámci obce Dolní Slověnice, kde se dochoval početný soubor dosud dobře objektů lidové architektury, zastoupený především zemědělskými usedlostmi, ale i chalupami. Samotná obec Dolní Slověnice má významný památkový potenciál. Objekt fary má spolu s kostelem a školou nezastupitelné místo v dějinách obce, jedná se o historické objekty spjaté s kolektivní pamětí sídla.

Svým stářím, kvalitním řemeslným zpracováním, fyzickým stavem i urbanistickými hodnotami je možné areál bývalé fary v Dolních Slověnicích, tj. samotnou budovu č.p. 29, hospodářskou budovu, ohradní zeď s bránou a pozemky parc. č. st. 26 a parc.č. 113, označit za významný doklad historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti ve smyslu ustanovení § 2, odst. 1, písm. a), zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.“

K obdrženému stanovisku č. j. KUJCK 12781/2020 - OKPP 4242/2020/ivna SO ze dne 20. 1. 2020 Ministerstvo kultury dodává: Ministerstvo nezpochybňuje shledané

památkové hodnoty, naopak se s tímto názorem ztotožňuje. Podnět na prohlášení areálu fary v Dolních Slověnicích ovšem přišel v době, kdy byl již téměř rok vydán příslušným stavebním úřadem pravomocný souhlas s odstraněním stavby fary. Toto povolení odstranění stavby je považováno za právo vlastníka nabyté v dobré víře. Ministerstvo kultury jako správní orgán musí dodržovat zásady právního státu. Vzhledem k tomu, že je připravovaná demolice v rozporu s platným pravomocně vydaným územním plánem Města Lišov z roku 2017, ministerstvo doporučuje současnému vlastníkovi, Městu Lišov, upustit od záměru demolice hodnotného objektu.

Městský úřad České Budějovice, úsek státní památkové péče, jako příslušný správní orgán památkové péče, ve svém dopise č. j. OPP/81/2020 ze dne 14. 2. 2020 prohlášení navrhovaného souboru staveb areálu klasicistní bývalé fary v Dolních Slověnicích za kulturní památku **nedoporučil**:

„[...] Na základě podkladů přiložených k žádosti o vyjádření, MM OPP konstatuje, že urbanistická a historická hodnota objektu v rámci obce je nesporná. Zároveň však chybí naplnění dikce § 2 zákona o státní památkové péči vtom, že jde o významný doklad historického vývoje. Evidentně k dnešnímu datu nedošlo ani k záměru prohlásit jádro obce památkově chráněným územím pro jeho případnou urbanistickou hodnotu. Odbor památkové péče prověřil listinné podklady včetně odborné literatury a shledal pouze zmínku o tom, že fara je součástí jádra obce bez dalších významných hodnot. Z daných důvodů MM OPP nedoporučuje prohlášení souboru za kulturní památku.

Na základě sdělení Stavebního úřadu v Lišově nabylo jeho rozhodnutí o demolicí objektu právní moci dne 30. 1. 2019.“

K obdržnému stanovisku č. j. OPP/81/2020 ze dne 14. 2. 2020 Ministerstvo kultury dodává: Ministerstvo nesouhlasí s vyjádřením, že by fara nebyla významným dokladem historického vývoje, zejména vzhledem k jejímu dominantnímu urbanistickému umístění naproti památkově i historicky cenné stavbě kostela sv. Mikuláše a sv. Linharta, která kulturní památkou je. Ministerstvo dále konstatuje, že jednoznačně na stavbě fary i celém jejím areálu shledává památkové hodnoty, které byly shrnuty a pospány v odborném vyjádření Národního památkového ústavu, a které budou dále Ministerstvem kultury konstatovány i v rámci závěrečné úvahy tohoto rozhodnutí (viz str. 19-22). Jediným důvodem, proč není areál fary prohlášen za kulturní památku je fakt, že v době, kdy byl na Ministerstvo kultury zaslán podnět na prohlášení, byl již téměř rok vydán příslušným stavebním úřadem pravomocný souhlas s odstraněním stavby. Toto povolení odstranění stavby je považováno za právo vlastníka nabyté v dobré víře. Ministerstvo kultury jako správní orgán musí dodržovat zásady právního státu. Vzhledem k tomu, že je připravovaná demolice v rozporu s platným pravomocně vydaným územním plánem Města Lišov z roku 2017, ministerstvo doporučuje současnému vlastníkovi, Městu Lišov, upustit od záměru demolice hodnotného objektu.

Na základě vyrozumění o zahájení řízení na prohlášení předmětného souboru areálu bývalé fary v Dolních Slověnicích, které Ministerstvo kultury zaslalo vlastníkovvi dne 8. 1. 2020, dne 12. 2. 2020 Město Lišov následující vyjádření:

*„Na základě Vašeho sdělení, doručeného dne 8. 1. 2020, Vám oznamujeme, že **Město Lišov NESOUHLASÍ s návrhem prohlásit soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích“, obec Dolní Slověnice, město Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj, za kulturní památku. Toto stanovisko Města Lišov, jako aktuálního vlastníka zmíněné nemovitosti, zdůvodňujeme následujícími skutečnostmi:***

Město Lišov koupilo předmětnou budovu bývalé fary v roce 2017, jako běžnou budovu bez jakéhokoliv omezení či ochrany, a to již za účelem její následné demolice, v rámci dlouhodobě připravovaného projektu. Zmiňovaný projekt je společným záměrem Města Lišov a Jihočeského kraje. Jeho cílem je především zlepšení dopravní a bezpečnostní situace pro chodce i řidiče. Jednoduše řečeno, má vzniknout nový most, respektive tři mostní objekty za sebou, rozdělené sypanými valy, tedy stejná konstrukce jako stávající mosty, ale rozšířená tak, aby vedle vozovky mohl být situován chodník pro pěší. Tento chodník má následně pokračovat právě do nepřehledné ostré zatáčky, kde stojí předmětná budova bývalé fary. Budova bývalé fary svým profilem zasahuje prakticky až do vozovky, čehož důkazem je i projíždějícími vozidly opakovaně poškozované nároží budovy. Mimo to není v křižovatce u fary fyzicky místo pro stavbu chodníku a budova samotná brání také rozhledu řidičů.

Budova samotná není dle našeho názoru nijak výjimečná, naopak upozorňujeme na její tristní stavebně technický stav. V nedávné historii byla mnohokrát stavebně upravována, jsou zde implementovány nesourodé a nevhodné stavební prvky jako luxfery, kovové zárubně, novodobé dlažby a přístavky, okna ze 70. let minulého století, sprchový kout a koupelna z let 90. a další řada necitlivých a nevratných zásahů. Aktuální stav budovy, jehož projevem jsou například široké trhliny a statická poškození zdiva, nastal ještě před aktuálním vlastnictvím Města Lišov. Za celou tu dobu na to nikdo ze zastánců prohlášení stavby za kulturní památku neupozornil jediným slovem a nikdo se před tím žádným způsobem nevyjádřil ani k dlouhodobě veřejně diskutovanému a odsouhlasenému záměru města budovu odstranit.

*Do zmíněného záměru investovalo Město Lišov i Jihočeský kraj více než 2 mil. korun z veřejných prostředků (jen za nákup budovy bývalé fary zaplatilo Město Lišov 1 401 480 Kč + další výlohy). Další statisíce korun si pak vyžádaly projektové dokumentace, které společně realizovalo Město Lišov a Jihočeský kraj. **Dále upozorňujeme, že na demolici bývalé fary byl vydán platný „demoliční výměr“, to je Souhlas s odstraněním stavby objektu bývalé fary, s nabytím účinnosti dne 30. 1. 2019.** I na další stavební objekty (chodník, parkoviště, mostní objekty), byla již vydána platná povolení a rozhodnutí.*

V příloze zasíláme nejen pravomocný Souhlas s odstraněním objektu bývalé fary (s nabytím účinnosti dne 30. 1. 2019), ale také stanovisko Osadního výboru Slověnice (které prezentuje jednotnou podporu obyvatel místní části Slověnice záměru města), dále pak dopis

Římskokatolické farnosti Lišov (pod kterou spadá kostel ve Slověnicích), ve kterém farnost a farníci vyjadřují podporu zmíněnému záměru města, ale především poslední aktuální usnesení Zastupitelstva města Lišov, kde zastupitelé města opakovaně potvrzují souhlas s popsányými záměry města a vůli tyto zdárně dokončit. V opačném případě budeme muset řešit otázky marně vynaložených veřejných prostředků na nákup nepotřebné nemovitosti, na jejíž případnou opravu nemá Město Lišov přebytné prostředky. “

Dále byly přílohou tohoto vyjádření:

- *Souhlas s odstraněním stavby objektu bývalé fary, s nabytím účinnosti dne 30. 1. 2019*
- *Závazné stanovisko Orgánu Územního Plánování*
- *Rozhodnutí o umístění stavby chodníky, parkoviště, veřejné osvětlení, úprava území, s nabytím právní moci dne 12. 10. 2019*
- *Stavební povolení na stavbu mostů, rozšíření silnice II/148, chodníky, parkoviště, s nabytím právní moci 8. 1. 2020*
- *Celkový situační výkres*
- *Výpis usnesení Zastupitelstva města Lišov*
- *Kopie Stanoviska Osadního výboru ve Slověnicích*
- *Dopis Římskokatolické farnosti Lišov*
- *Fotodokumentace objektu*

K obdrženímu vyjádření vlastníka č. j. SEKR/0144/20 ze dne 12. 2. 2020 Ministerstvo kultury dodává: Ministerstvo v případě argumentu vlastníka, že objekt fary zakoupil již se záměrem jeho pozdější demolice, a že tato budova nebyla v době prodeje pod žádnou památkovou ochranou, uvádí citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 120/2011, kde je uvedeno, že „[...] Z faktu, že určitý objekt nebyl dosud památkově chráněn, a proti (navenek deklarovanému) záměru vlastníka o jeho přestavbě či demolici nebylo ze strany příslušných orgánů dosud ničeho namítáno, nemůže založit legitimní očekávání, že k památkové ochraně takového objektu nemůže kdykoliv v budoucnu dojít. [...]“ Co se dále týká zmiňovaného dlouhodobě připravovaného projektu přestavby původního přemostění, rozšíření silnice a vzniku chodníku, se kterým dále souvisí také projekt vybudování parkoviště na místě předmětného areálu dolnoslověnické fary, **ministerstvo pouze konstatuje, že je tento projekt v přímém rozporu s pravomocně vydaným územním plánem Města Lišov z roku 2017, který velice konkrétně ukládá povinnost zachování cenných nejen památkových hodnot:** „[...] Nejvýznamnější civilizační hodnotou je urbanizované území obecně [...]. [...] Z hlediska urbanistických hodnot jsou nejvýznamnější: urbanistický charakter tvořený harmonickou zástavbou vesnice s prvky lidové architektury v sídlech Červený Újezdec, Dolní Slověnice, Horní Slověnice, Hrutov, Kolný a Levín [...]. [...] Rybník Dvořiště v k. ú. Dolní Slověnice a k. ú. Horní Slověnice a jeho blízké okolí je částí rozsáhlého území, ve kterém je navržena k vymezení krajinná památková zóna „Třeboňská rybníční krajina“. [...] Ke kulturním hodnotám území patří nemovité kulturní památky, území s archeologickými nálezy, regiony lidové kultury, místa významných událostí, sakrální objekty. [...] Z hlediska ochrany kulturních hodnot stanovuje územní plán v zastavěném území i na zastavitelných plochách takové podmínky využití, aby charakter města Lišov i místních částí zůstal zachován. Zejména je respektován charakter zástavby

*a návesních prostorů v sídlech Červený Újezdec, Dolní Miletín, Dolní Slověnice, Horní Slověnice, Hůrky, Hrutov, Kolný, Lhotice, Velechvín a Vlkovice, které jsou tvořeny harmonickou zástavbou vesnice s prvky lidové architektury či izolovaných statků. [...] Dále jsou v území vyznačeny [...] technické památky, které budou respektovány tak, aby při jakékoliv činnosti v území nedošlo k jejich poškození nebo nevhodné manipulaci s nimi. [...] obce Dolní a Horní Slověnice spojují dva kamenné mostky na silniční hrázi rybníka Dvořiště [...]. [...] Hlavním cílem územního plánu je [...] zajištění odpovídající infrastruktury za předpokladu zachování a ochrany přírodních, kulturních a civilizačních hodnot, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. [...] Veškeré hodnoty, kdy se jedná především o charakter venkovského prostředí sídel i krajiny a charakter stávající klasické venkovské zástavby a venkovské krajiny, jsou respektovány. [...] “ **Veškeré tyto konkrétně vyjmenované krajinné, architektonické, urbanistické, historické a celkově památkové hodnoty, které by měly být chráněny, jsou tímto plánovaným projektem opomenuty a stanovený územní plán tak byl jednoznačně porušen.***

Dále k vyjádření vlastníka, že je stavba fary ve špatném stavebně-technickém stavu, Ministerstvo kultury uvádí, že špatný technický stav ještě neznamená havarijní, který by vyžadoval jednoznačnou demolici. Udržování stavby v dobrém stavebně-technickém stavu navíc vyžaduje i stavební zákon, který jasně v § 154 odst. 1 písm. a) stavebního zákona č. 183/2006 Sb., uvádí, že vlastník je povinen udržovat stavbu po celou dobu její existence. Podle § 3 odst. 4, téhož zákona, se údržbou stavby rozumějí práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její uživatelnost. Ministerstvo dále navíc netvrdí, že by se stavba fary dochovala v dokonale autentickém stavu bez pozdějších moderních zásahů. Všechny tyto provedené nevhodné zásahy jsou ovšem reverzibilního charakteru a v případě následné památkové obnovy, která by již probíhala v souladu se shledanými památkovými hodnotami, by bylo možné tyto nevhodné zásahy odstranit a navrátit stavbě její původní historický vzhled, vycházející z archivních podkladů, nebo z architektonických analogií z regionu. Možné využití stavby je navíc také široké, jak díky jasnému uspořádání vnitřní dispozice, tak také díky urbanistické poloze stavby na exponovaném místě – od např. bydlení, přes muzeum až po zařízení typu kavárny nebo cukrárny apod.

Ohledně zmiňovaných již vynaložených investic ministerstvo konstatuje, že ani tato skutečnost nemá vliv na posuzování památkových hodnot stavby v rámci řízení o prohlášení za kulturní památku. Ve věci pravomocně vydaného souhlasu s odstraněním stavby, který nabyl právní moci již dne 30. 1. 2019, ministerstvo dodává, že toto je jediný důvod, proč areál fary neprohlašuje za kulturní památku. Toto povolení odstranění stavby je považováno za právo vlastníka nabyté v dobré víře. Ministerstvo kultury jako správní orgán musí dodržovat zásady právního státu. Nicméně cenné památkové hodnoty, které jsou v rámci tohoto rozhodnutí podrobně popsány a jmenovány jsou z pohledu jak odborných organizací, tak také z pohledu samotného Ministerstva kultury jednoznačně zjevné a v rámci dané obce vysoce hodnotné.

Dále k obdržnému vyjádření Římskokatolické farnosti Lišov, které podporuje záměr vlastníka stavbu fary i se zbytkem areálu zbourat a vybudovat na jejím místě parkoviště. Toto vyjádření bylo přílohou vyjádření vlastníka č. j. SEKR/0144/20 ze dne 12. 2. 2020 – Města Lišov – zasláno Ministerstvu kultury: Ministerstvo kultury pouze konstatuje, že jednoznačně shledává na stavbě fary, stejně jako na zbytku jejího areálu, cenné památkové hodnoty (především historické, urbanistické a architektonické), které jsou v rámci tohoto rozhodnutí podrobně popsány jednak v odborném vyjádření Národního památkového ústavu, tak také v závěrečné úvaze Ministerstva kultury (viz str. 19-22). Potřeba vybudování prostoru parkoviště by rozhodně neměla převyšovat veřejný zájem ochrany kulturního dědictví, do kterého se předmětná stavba fary v rámci obce Dolní Slovénice jednoznačně počítá.

Dále ministerstvo zmiňuje, že byly v řízení doloženy také další podklady, tentokrát ze strany Národního památkového ústavu, týkající se zejména plánovaného projektu na přestavbu mostů, rozšíření silnice, včetně chodníků, a vybudování parkoviště na místě samotného areálu slovénické fary. Dne 14. 8. 2020 Národní památkový ústav zaslal dopis č. j. NPU-331/63398/2020, jehož přílohou bylo vyjádření Krajského úřadu Jihočeského kraje ve věci stavebního povolení na novou stavbu přemostění přes rybník Dvořiště. „[...] *Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodl v přezkumném řízení ve věci stavebního povolení stavby „Most ev. č. 148-005, 148-006 a 148-007 Dolní Slovénice“ tak, že rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 9. 12. 2019, č.j. ODSH/15594/2019-3 zrušil a věc vrátil k novému projednání.*“

Následně, dne 31. 8. 2020, byl na Ministerstvo kultury ze strany Národního památkového ústavu dále zaslán dopis č. j. NPU-331/68004/2020, jehož přílohou bylo, mimo jiné, podání podnětu k zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Městského úřadu Lišov - Odboru územního plánování, výstavby a ŽP jako stavebního úřadu, č. j.:5377/19, spis. zn.: 4401/19/Sv, ze dne 10. 9. 2019 na akci "Výstavba parkoviště v Dolních Slovénicích". Tento podnět byl Krajským úřadem Jihočeského kraje vyhodnocen a shledán důvodným a přezkumné řízení bylo tedy také v této věci zahájeno. V případě zrušení stavebního povolení na vybudování parkoviště na místě dolnoslovénické fary by pozbyl smyslu i pravomocný souhlas s odstraněním stavby. Ten by tedy sice stále zůstal v platnosti, ovšem odpadlo by jeho opodstatnění a tudíž by byla celá zamýšlená demolice historicky, architektonicky, urbanisticky a obecně památkově cenné stavby bývalé fary naprosto zbytná a v rámci veřejného zájmu na zachování kulturního dědictví až přímo nežádoucí.

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byl o zahájení řízení písemně vyrozuměn vlastník předmětného souboru „*bývalá fara v Dolních Slovénicích*“, k. ú. Dolní Slovénice, obec Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj navrženého k prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, mu bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. **Vlastník**, Město Lišov, se sídlem Třída 5. května

139/156, 373 72 Lišov, této možnosti vyjádřit se k podkladům využil a dne 7. 9. 2020 se osobně (v zastoupení, na základě plných mocí, Mgr. Jany Staskové a advokáta JUDr. Martina Slobodníka, Ph.D.) seznámil s celým obsahem spisu. Následně, po tomto seznámení, dodal vlastník – Město Lišov – dne 18. 10. 2020 doplňující vyjádření k těmto podkladům:

„I.

Ministerstvo kultury oznámilo dne 7.1.2020 na základě § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a § 27 odst. 1 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zahájení řízení o prohlášení souboru „bývalá fara v Dolních Slověnicích“ obec Dolní Slověnice, město Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj, za kulturní památku.

Účastník řízení v souladu s § 36 odst. 1 a 3 správního řádu dává následující vyjádření k podkladům rozhodnutí a navrhuje důkazy dále uvedené.

II.

1. Za památku jsou považovány takové stavby, jiné nemovitě či movité věci, popř. jejich soubory, které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické nebo mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem (§ 2 odst. 1 zákona o státní památkové péči).

Tento zákonný požadavek na prohlášení památkou v případě souboru „bývalá fara v Dolních Slověnicích“ NENÍ SPLNĚN.

Soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích“ se skládá z budovy bývalé fary (č.p. 29), hospodářského stavení (bez č.p.), brány s ohradní zdí a dvorku (to vše na parc.č. 26, k.ú. Dolní Slověnice) a pozemku farní zahrady (parc. č. 113, k.ú. Dolní Slověnice).

Doposud není znám ani záměr prohlásit jádro obce památkově chráněným územím pro jeho případnou urbanistickou hodnotu, která je již nevratně poznamenána stavebními zásahy posledních desetiletí. Samotný objekt fary je rovněž podle šetření Magistrátu města České Budějovice, odboru památkové péče, toliko zmíněn jako součást jádra obce bez dalších významných hodnot. Žádný přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem není znám. Z tohoto důvodu i Odbor památkové péče Magistrátu města České Budějovice nedoporučil prohlášení souboru za kulturní památku.

Objekt bývalé fary vykazuje řadu prvků degradujících interiér - železné i dřevěné nepůvodní zárubně, novodobé kachlikové obklady stěn, mobilní sprchový kout s novým WC, betonové schody na půdu, nepůvodní omítky s několikanásobnými přemalbami. Části krovu napadené červotočem a dřevomorkou jsou neodborně podepřeny prkny nebo vyspraveny

přeplátováním. Střešní krytinou je degradovaná bobrovka, jeden z komínů je neodborně opravený maltou.

Posouzení stavebně technického stavu objektu bývalé fary ze dne 24.9.2020 konstatovalo poškození celého vnějšího obvodu objektu i vnitřního zdiva vztlínající vlhkostí zejména z důvodu absence hydroizolace zdiva (již z doby výstavby objektu) a dlouhodobé absence údržby terénu kolem paty zdiva. Uvnitř objektu je velká část stěn silně promočená vlivem zatékání do komínových průduchů. Došlo k deformaci stropních konstrukcí uvnitř objektu, a celá stavba je poškozena mnoha trhlinami v interiéru i exteriéru, zejména z důvodu nedostatečné tuhosti objektu a degradace materiálu. Zvenčí jsou patrné výrazné široké trhliny svědčící o statických poruchách objektu.

V obdobném stavu je i hospodářská budova, uvnitř které je klenutý prostor poškozený mnoha trhlinami z důvodu nedostatečné tuhosti objektu a degradace pojiva zdiva. Vysoké zavlhčení vykazuje i nepůvodní ohradní zeď.

Tato doložená posouzení a zjištění tak zcela vyvrací doporučení Krajského úřadu Jihočeského kraje, odbor kultury a památkové péče ze dne 20.1.2020, podle kterého je soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích“ v dobrém stavebně-technickém stavu. Uvedené sporné otázky opomněl řešit i Národní památkový ústav - územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích, který dne 17.1.2020 doporučil prohlášení souboru „bývalá fara v Dolních Slověnicích“ za památku. Oba tyto subjekty opírají svá doporučení o pouhé domněnky, neboť nemohly provést adekvátní místní šetření uvnitř soubory bývalé fary, ale pouze vnějším pohledem ze dvou přístupných stran (objekt je obezděn, oplocen a uzamčen a ze dvou stran fyzicky nepřístupný). Město Lišov, jako vlastník, nikdy nebylo těmito subjekty žádáno o umožnění vstupu do uzamčeného objektu.

Důkazy:

- 1. Stanovisko Magistrátu města České Budějovice, odbor památkové péče č.j. OPP/81/2020 ze dne 14.2.2020 (ve spisu)*
- 2. Objekt bývalé fary Dolní Slověnice - posouzení stavebně technického stavu ze dne 24.9.2020*
- 3. Areál fary v Dolních Slověnicích - vyjádření Jiřího Hladkého, konzervátora státní památkové péče ze dne 3.10.2020*

2. Veřejná správa je vykonávána výhradně ve veřejném zájmu, jeho naplňování zakládá působnost a pravomoc veřejné správy. Samotná existence jednoho veřejného zájmu přitom není absolutní hodnotou, při uplatnění diskreční pravomoci správního orgánu se soulad jednoho veřejného zájmu vždy posuzuje v souladu s jinými veřejnými zájmy, v jejich vzájemných vztazích (§ 2 odst. 4 správního řádu).

V kontextu předmětného správního řízení je třeba poměřovat zájem památkové péče s veřejným zájmem ochrany zdraví, bezpečnosti dopravy, zájem obce o všestranný rozvoj

svého území a potřeby svých občanů i stanoviska dotčených osob, kterými jsou nepochybně zástupci katolické církve.

Objekt bývalé fary je velmi nevhodně umístěn z hlediska bezpečnosti dopravy, což potvrzuje i Bezpečnostní inspekce (akce „Silnice II/148, Dolní Slověnice - fara“ ze září 2020) zadaná Jihočeským krajem- odbor dopravy a silničního hospodářství, která posoudila délku rozhledu pro zastavení, šířkové uspořádání i posouzení stavu komunikace na zranitelné účastníky silničního provozu. Závěr této inspekce jednoznačně potvrzuje zcela nevhodný a nebezpečný technicko-dopravní stav celé lokality.

Roh objektu fary brání dostatečným rozhledům, nedostatečná šířka komunikace vede k tomu, že nadměrná vozidla jsou při vytáčení nucena najíždět do protisměru, není zajištěn bezpečný přístup ke kostelu ani hřbitovu. Absentují chodníkové plochy, chodci jsou nuceni používat stávající silnici II/148 s rizikem fatální nehody chodce s projíždějícím vozidlem. Bezpečnostní inspekce uzavřela šetření s tím, že ponechání budovy bývalé fary je zcela nevhodné a z bezpečnostního hlediska velice rizikové.

Řešení bezpečnosti dopravy i ochrany zdraví občanů přímo souvisí i s realizací investiční akce „mosty 148-005, 148-006 a 148-007 Dolní Slověnice“, které mají řešit současný havarijný stav uvedených mostů. Na realizaci této stavby již Magistrát města České Budějovice, odbor dopravy a silničního hospodářství jako věcně a místně příslušný stavební úřad ve věcech pozemních komunikací podle § 15 odst. 1 stavebního zákona vydal účastníku řízení stavební povolení. Realizace této investiční akce je však podmíněna odstraněním objektu bývalé fary, se kterým již též vyslovil stavební úřad svůj souhlas.

Správa a údržba silnic Jihočeského kraje dne 23.9.2020 konstatovala, že případné oddalování stavby znamená další zhoršování stavu mostů s rizikem pokračujícího vyklánění poprsních zdí a možnosti jejich zřícení. Konzervování stávajícího stavu je z pohledu chodců nesmyslným prodlužováním rizika jejich ohrožení, dochází k maření již vynaložených nákladů na projektovou dokumentaci ve výši nejméně 700.000 Kč.

Stejně stanovisko zaujal i Jihočeský kraj - odbor zakázek a investic dne 24.9.2020. Uvedené mosty č. 148-005, 148-006 a 148-007 jsou ve špatném technickém stavu jak spodní stavby i vlastní mostní konstrukce, jejich šířkové uspořádání nevyhovuje současným platným ČSN ani současnému provozu.

Uvedenou investiční akci podporují i občané Dolních a Horních Slověnic, jejichž Osadní výbor dne 8.10.2020 schválil ustanovení petičního výboru na podporu oprav mostních konstrukcí spojujících Horní a Dolní Slověnice a s tím spojenou demolicí objektu bývalé fary. Postupováno bude podle zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, ve znění pozdějších předpisů.

Důkazy:

4. *Stavební povolení Magistrátu města České Budějovice sp.zn. ODSH/15594/2019-Bo ze dne 9.12.2019 pro stavbu „mosty 148-005,148-006 a 148-007 Dolní Slověnice " (ve spisu)*
5. *Souhlas stavebního úřadu sp.zn. 0131/19/Sv č.j. 0685/19 ze dne 10.1.2019 s odstraněním stavby - objektu bývalé fary v místní části Dolní Slověnice č.p. 29 (ve spisu)*
6. *Bezpečnostní inspekce akce: „Silnice II/148, Dolní Slověnice - fara" ze září2020*
7. *Správa a údržba silnic Jihočeského kraje - Rekapitulace příčiny a následného postupu přípravy řešení mostů ev.č. 148-005,148-006 a 148-007 v obci Dolní Slověnice ze dne 23.9.2020*
8. *Stanovisko Jihočeského kraje k mostům 148-005, 148-006 a 148-007 č.j. KUJCK/119609/2020 ze dne 24.9.2020*
9. *Zápis ze schůze Osadního výboru ve Slověnicích ze dne 8.10.2020*

Římskokatolická farnost Lišov ve svém dopise ze dne 3.2.2020 plně podpořila výše uvedené investiční záměry účastníka řízení. Zdůraznila, že již při odprodeji objektu bývalé fary účastníkovi řízení v roce 2017 si byla dobře vědoma jeho záměru provést demolici objektu bývalé fary. Farnost zdůraznila význam realizace investiční akce pro bezpečnost a ochranu zdraví účastníků bohoslužeb i dalších návštěvníků kostela, účast na pohřbech, přístup na hřbitov atd.

PhDr. Václav Rameš (ředitel Státního oblastního archivu v Třeboni) upozornil též na otázku ochrany zdraví a současně připomněl aktuální stav v oblasti památkové péče v Dolních Slověnicích. Památkou je kostel sv. Mikuláše a Linhartu a dům č.p. 19, které mají památkovou ochranu již od roku 1958 s tím, že obě jsou ve velmi dobrém stavu. Skutečnost, že soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích" nebyl nikdy dříve (kdy byl v mnohem lepším technickém stavu než dnes) zařazen do památkové ochrany přisuzuje jednoznačně nesplnění kritérií pro prohlášení za památku.

Důkazy:

10. *Dopis Římskokatolické farnosti Lišov ze dne 3.2.2020 (ve spisu)*
11. *Dopis PhDr. Václava Rameše (ředitele Státního oblastního archivu v Třeboni) ze dne 4.10.2020*

Nic z výše uvedeného nevzal v úvahu ani podavatel podnětu, ani Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kultury a památkové péče, resp. Národní památkový ústav - územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích ve svých doporučeních uvedených v bodě I tohoto článku podání. I pokud by měla tato doporučení vyjadřovat údajný kolektivní zájem, potom je třeba v souladu s judikaturou Ústavního soudu připomenout, že „není možné každý kolektivní zájem označit za veřejný zájem, ten musí být obecný či obecně prospěšný" (Nález Ústavního soudu ze dne 28.3.1996, sp. zn. I. ÚS 198/95).

3. Vlastnické právo požívá nejvyšší právní ochrany. Jeho nucené omezení je možné jen ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu (čl. 11 odst. 4 usnesení č. 2/1993 Sb.

předsednictva ČNR o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku ČR, ve znění pozdějších předpisů).

Na základě rozhodnutí zastupitelstva zakoupil účastník řízení v roce 2017 zchátralý objekt bývalé fary, který je předmětem řízení o prohlášení za památku. Následně investoval do přípravy projektu a projektových dokumentací na její demolici a následnou úpravu prostranství po ní, kde má být veřejná zeleň, lavičky a parkovací místa pro návštěvníky hřbitova a kostela ve Slověnicích již více než cca 2 mil. korun. Jde o součást realizace investičního záměru popsaneho v bodě 2. tohoto vyjádření v celkovém objemu 45 mil. Kč, na kterém se účastník řízení podílí spolu s Jihočeským krajem, Správou a údržbou silnic Jihočeského kraje, Rybářstvím Třeboň a.s., Biskupstvím českobudějovickým, Lišovskou farností a dalšími subjekty.

Doručením vyrozumění podle § 3 odst. 2 zákona o státní památkové péči dochází k výraznému omezení vlastnického práva - vlastník je povinen stavbu chránit před poškozením, zničením nebo odcizením a oznámit Ministerstvu kultury každou zamýšlenou i uskutečněnou změnu jejího vlastnictví, správy nebo užívání.

Podle judikatury „Řízení o prohlášení kulturní památky není řízením návrhovým, kdy by účastník řízení mohl se svým návrhem disponovat a disponovat tak i s řízením samotným. Jde o řízení, které Ministerstvo kultury zahájí, shledá-li pro to dostatečný zákonný podklad.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2009, č. j. 6 As 37/2009-135).

S ohledem na již dříve předložené, resp. nyní navržené důkazy vyslovuje účastník řízení kvalifikovanou domněnku, že Ministerstvo kultury při zahájení řízení o prohlášení souboru „bývalá fara v Dolních Slověnicích“ postrádalo adekvátní zákonný podklad.

III.

Na základě výše uvedených skutečností a přiložených listinných důkazů účastník řízení navrhuje, aby Ministerstvo kultury v souladu s § 3 odst. 4 zákona o státní památkové péči a za použití § 67 et seq. správního řádu vydalo následující rozhodnutí: Soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích“, obec Dolní Slověnice, město Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj, se NEPROHLAŠUJE za kulturní památku.“

Dále byly přílohou tohoto vyjádření:

- *stavebně-statický posudek na objekt fary*
- *popis areálu fary*
- *Vyjádření správy údržby silnic Jihočeského kraje - Rekapitulace příčiny a následného postupu přípravy řešení mostů ev.č. 148-005, 148-006 a 148-007 v obci Dolní Slověnice*
- *Stanovisko Jihočeského kraje k mostům 148 - 005, 148 - 006 a 148 – 007*
- *Bezpečnostní inspekce akce: „Silnice 11/148, Dolní Slověnice - fara“*
- *Statistické vyhodnocení nehodovosti v silničním provozu na vybrané lokalitě – Ministerstvo dopravy*

- *Vyjádření PhDr. Václava Remeše*
- *Zápis ze schůze osadního výboru ve Slověnicích ze dne 8. 10. 2020*

K obdržnému vyjádření vlastníka ze dne 18. 10. 2020 Ministerstvo kultury dodává: Ministerstvo kultury konstatuje, že v případě souboru „bývalá fara v Dolních Slověnicích“, k. ú. Dolní Slověnice, o kterém je vedeno řízení o prohlášení za kulturní památku z pohledu památkové péče jednoznačně splňuje předpoklady § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, jak již bylo v rámci tohoto rozhodnutí několikrát konkrétně popsáno a vyhodnoceno. Naplnění těchto památkových hodnot popisuje ve svém vyjádření zejména Národní památkový ústav a dále také samotné ministerstvo, a to jak v rámci vypořádávání námitek (viz str. 8-10, 16-19), tak také v rámci závěrečné úvahy (viz str. 19-22). Konkrétně se jedná především o významné hodnoty historické a urbanistické, které navíc zmiňuje a shledává i již několikrát zmiňovaný územní plán Města Lišov z roku 2017, ale také o hodnoty architektonické. Přesto však ministerstvo netvrdí, že by se objekt zachoval zcela autentický bez pozdějších modernizačních zásahů, pouze konstatuje, že tyto zásahy jsou z větší části reverzibilní povahy a v případě budoucí památkové obnovy by bylo možné je znovu rehabilitovat. Areál fary, zahrnující samotnou stavbu fary, hospodářskou budovu, rozlehlou zahradu a ohradní zeď s vjezdovou branou, je navíc vysoce hodnotný jako celek, tedy i tím, že se kromě obytné budovy dochovalo i původní hospodářské zázemí také s hodnotnými konstrukčními a architektonickými hodnotami (valené klenby do pasů apod.).

Co se týká vyjádření Magistrátu Města České Budějovice, ministerstvo uvádí, že jejich námítka proti prohlášení samostatně vypořádalo již v rámci textu výše (viz str. 6).

Ministerstvo znovu konstatuje, že netvrdí, že by se soubor zachoval ve zcela autentickém stavu a je si vědomo pozdějších zásahů jak v exteriéru, tak také v interiéru (na základě fotodokumentace doložené ze strany Města Lišov). Tyto nevhodné změny a modernizace z 2. poloviny 20. století jsou však povětšinou reverzibilního charakteru a v případě možné budoucí obnovy, která by respektovala památkové hodnoty objektu, by bylo možné tyto zásahy rehabilitovat na základě archivních podkladů, nebo z architektonických analogií v regionu.

K opakovanému vyjádření účastníka řízení ke špatnému stavebně-technickému stavu staveb areálu dolnoslověnické fary, které bylo nyní navíc podpořeno vypracovaným stavebně-statickým posudkem, Ministerstvo kultury již jen opakuje, že stav se ani dle tohoto posudku nejeví jako havarijní a takového stupně, že by byla nutná demolice předmětných objektů. Z pohledu památkové péče by se vzhledem ke shledaným cenným památkovým hodnotám a urbanistickému umístění souboru v rámci historického intravilánu obce jistě vyplatilo zajistit vhodnou památkovou obnovu objektů, aby dále mohly sloužit jako významná urbanistická a architektonická součást dochovaného historického jádra obce. Doložený stavebně-statický posudek navíc opomíjí významnou složku památkových hodnot objektu, které ve svém zhodnocení nezohledňuje.

Dále ke konstatování, že vlastník – Město Lišov – nebyl ke zpřístupnění objektů žádným z orgánů památkové péče vyzván ministerstvo doplňuje, že vzhledem k průběhu řízení, během kterého se objevily skutečnosti, že je na celý areál fary již téměř rok vydán příslušným stavebním úřadem pravomocný souhlas s odstraněním stavby, nebylo přistoupeno ze stran orgánů památkové péče k žádosti o zpřístupnění interiéru objektu. V případě, že by byl přehodnocen plán na demolici staveb předmětného areálu, byl by zrušen souhlas s odstraněním stavby, a případně by došlo k novému zahájení řízení o prohlášení staveb za kulturní památku, bylo by již jednoznačně přistoupeno k požadavku zpřístupnění celého areálu, včetně interiérů staveb.

Ve věci kontextu předmětného správního řízení, kde, jak bylo uvedeno účastníkem řízení, je třeba poměřovat zájem památkové péče s veřejným zájmem ochrany zdraví, bezpečnosti dopravy, zájem obce o všestranný rozvoj svého území, ministerstvo konstatuje, že vzalo do úvahy veškerá tato kritéria a vyhodnotilo, že veřejný zájem na vybudování parkoviště jednoznačně nepřevyšuje zájem na zachování kulturního dědictví. Co se týká aspektu bezpečnosti dopravy, v tomto směru Ministerstvo kultury pouze konstatuje, že veškeré předložené podklady v této věci ze strany účastníka řízení se již přímo nevztahují k otázce vedeného řízení o prohlášení věci za kulturní památku. V tomto řízení správní orgán hodnotí pouze památkové hodnoty předmětného souboru, kterého se řízení týká, a zjišťuje, zda jsou naplněny podmínky dané § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, či nikoli.

To samé tedy platí také v případě vyjádření účastníka řízení k zamýšlené přestavbě historických mostů, které navazují na silnici vedoucí kolem fary, a které tak se záměrem její demolice úzce souvisí. Ministerstvo kultury v tomto řízení neřeší záležitost týkající se projektu přestavby mostů, věci řízení je pouze soubor areálu dolnoslověnické fary a jeho památkové hodnoty.

K vyjádření bývalého vlastníka fary - Římskokatolické farnosti Lišov – se již ministerstvo samostatně vyjadřovalo v rámci vypořádání dřívějších námitek ze strany účastníka řízení, proto zde na toto své vyjádření již pouze odkazuje (viz str. 10).

Dále k vyjádření pana PhDr. Václava Rameše Ministerstvo kultury konstatuje, že právě fakt, že protější stavba kostela, se kterou tvoří fara urbanistický i historický celek, kulturní památkou je, tím více podporuje myšlenku zachování a případné prohlášení areálu dolnoslověnické fary za kulturní památku. Tento aspekt byl již v rámci tohoto rozhodnutí také několikrát zmiňován. Vyjádření, že vzhledem k tomu, že soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích“ nebyl nikdy dříve (kdy byl v mnohem lepším technickém stavu než dnes) zařazen do památkové ochrany přisuzuje jednoznačně nesplnění kritérií pro prohlášení za památku, ministerstvo uvádí citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu 2 As 120/2001: „[...] *proces posuzování kulturních, architektonických a urbanistických hodnot v souvislosti s jejich památkovou ochranou je v čase proměnlivý a jednotlivá hodnotící kritéria a přístupy se tak mohou postupem času měnit. Z faktu, že určitý objekt nebyl dosud památkově chráněn, a proti (navenek deklarovanému) záměru vlastníka o jeho přestavbě či demolici nebylo*

ze strany příslušných orgánů dosud ničeho namítáno, nemůže založit legitimní očekávání, že k památkové ochraně takového objektu nemůže kdykoliv v budoucnu dojít. [...]“

Ohledně vyjádření, ve kterém vlastník uvádí, že v souladu s judikaturou Ústavního soudu „není možné každý kolektivní zájem označit za veřejný zájem, ten musí být obecný či obecně prospěšný“ (Nález Ústavního soudu ze dne 28. 3. 1996, sp. zn. I. ÚS 198/95), ministerstvo uvádí, že veřejný zájem na zachování kulturního dědictví věcí splňující podmínky dané § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, jednoznačně naplňuje také předpoklad obecný i obecně prospěšný.

Ve věci vlastnického práva a jeho omezení v případě prohlášení věci za kulturní památku, což ovšem není tento případ, kdy je z důvodu nabytí práv v dobré víře rozhodnuto o neprohlášení souboru za kulturní památku, ministerstvo uvádí citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 120/2011 - 173 z 31. 10. 2013 (B108), kde je v této věci uvedeno: „[...] *Je-li dostatečně prokázán veřejný zájem na omezení vlastnického práva (zde je zákonným důvodem existence památkové hodnoty posuzovaného objektu), musí je vlastník strpět. [...]*“ Dále také ministerstvo konstatuje, že toto omezení vlastnického práva není v památkové péči pojato bez náhrad. O tom svědčí také nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 35/94 z 23.6.1994 (A001), ve kterém je uvedeno, že „[...] *Omezení vlastníka kulturní památky jsou v zákoně č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „zákon o státní památkové péči“) kompenzována řadou ustanovení, která za ně poskytují náhradu. Tato náhrada spočívá především v tom, že v případě obnovy kulturní památky se poskytuje bezplatná odborná pomoc a poskytují se podklady a informace podle § 14 odst. 7 citovaného zákona. Dále - na žádost vlastníka - může příslušný okresní úřad, případně Ministerstvo kultury pro údržbu či uchování kulturní památky poskytnout příspěvek na zvýšené náklady (§ 16). [...]*“

Dále co se týká vyjádření účastníka řízení o již vynaložených investic do záměru stavby nové silnice, se kterou souvisí také demolice areálu fary, na jejímž místě by v rámci této nové stavby mělo vzniknout parkoviště, ministerstvo uvádí citaci z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 2 As 120/2011: „[...] *Je-li dostatečně prokázán veřejný zájem na omezení vlastnického práva (zákonným důvodem je existence památkové hodnoty posuzované věci), musí je vlastník strpět. Samotný fakt, že vlastník s tímto omezením nepočítal a provedl investice, které mohou být prohlášením věci za kulturní památku zmařeny, nemohou vést k rezignaci na památkovou ochranu objektu, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky. [...]*“ Argument již provedených investic by tak nebyl dostatečným argumentem, na základě kterého by v tomto případě, kdy byly dostatečně prokázány cenné památkové hodnoty souboru dolnoslověnické fary, mělo dojít k neprohlášení věci za kulturní památku.

K uvedenému vyjádření ohledně omezení vlastnického práva zahájením řízení o prohlášení věci za kulturní památku, které bylo, dle tohoto vyjádření vlastníka, ze strany Ministerstva kultury zahájeno bez dostatečných zákonných podkladů konstatujeme, že dle shledaných cenných památkových hodnot, kterými jsou v případě předmětného souboru především hodnoty historické, urbanistické a architektonické, ministerstvo řízení zahájilo

přesně dle judikatury citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2009, č. j. 6 As 37/2009-135). V průběhu tohoto řízení byly tyto památkové hodnoty, dle kterých by soubor splňoval podmínky dané § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, potvrzeny a v tomto rozhodnutí také náležitě shrnuty. Tento fakt potvrzují i odborná vyjádření jednotlivých orgánů památkové péče, které až na jedno (vyjádření Magistrátu města České Budějovice) prohlášení předmětného souboru za kulturní památku doporučila.

Na závěr Ministerstvo kultury shrnuje, že soubor „*bývalá fara v Dolních Slověnicích*“, k. ú. Dolní Slověnice, ačkoli vykazuje cenné památkové hodnoty v rámci dané obce, není prohlášen za kulturní památku z důvodu příslušným stavebním úřadem vydaného pravomocného souhlasu s odstraněním stavby, který je považován za nabytí práv vlastníka v dobré víře, neboť k němu došlo ještě před zahájením řízení o prohlášení věci za kulturní památku.

Po vyhodnocení všech výše uvedených podkladů dospělo Ministerstvo kultury k následujícímu závěru: Areál fary zahrnující pozemky zahrady a dvora, jejichž součástí je samotná stavba klasicistní bývalé fary č. p. 29, dále hospodářská budova bez č. p. a úsek ohradní zdi s převýšenou zaklenutou vjezdovou bránou, je jednoznačně vysoce cennou stavbou obce Dolní Slověnice, a to zejména z pohledu historického (bývalá fara), architektonického (kvalitní přízemní klasicistní stavba včetně hospodářského zázemí) a v neposlední řadě také z pohledu urbanismu obce (exponované umístění stavby přímo naproti kostelu sv. Mikuláše a sv. Linharta, který je kulturní památkou, a který tvoří spolu s farou pomyslné historické centrum rozlehlé návsi).

Přízemní stavba bývalé fary je obdélného půdorysu, završená valbovou střechou, krytou bobrovkovou krytinou. Směrem do zahrady je hmota stavby členěna mělkým rizalitem s menším trojúhelníkovým štítem. Hladká fasáda je plasticky členěna pod střechou probíhající profilovanou korunní římsou, štukovými lizénami, v uličním průčelí jednoduchým štukovým ostěním po stranách okenních otvorů. V části stavby, která ústí do silniční zatáčky, je fasáda místo oken členěna slepými štukovými šambránami. Interiér stavby je plochostropý.

Na uliční průčelí fary dále plynule navazuje ohradní zeď s charakteristickou převýšenou vjezdovou branou. Převýšená brána, která je zakončena nízkou sedlovou stříškou a kryta pálenou krytinou, je dále členěna profilovanou římsou a prolomena segmentovým obloukem, ve kterém jsou vsazena vjezdová vrata. Areál fary dále doplňuje drobnější užší hospodářská budova, rovněž s valbovou střechou a hladkou fasádou, interiér stavby je klenutý.

Na tomto umístění je stavba bývalé fary zachycena již na mapě stabilního katastru z roku 1827 a dle její architektury, vycházející z klasicistního tvarosloví, lze soudit na její vznik někdy před tímto rokem, na konci 18. století. Původní podoba fasády byla ve 2. polovině 20. století částečně zjednodušena a objekt opatřen nevhodnými dvoudílnými okenními výplněmi a novodobými vstupními dveřmi s luxferovým nadsvětlíkem. Budova fary v Dolních Slověnicích spolu s protilehlým kostelem, školou, selskými statky a sypanou

silniční hrází s klenutým kamenným mostem přes výběžek rybníka Dvořiště tvoří jedinečný celek, názorně dokládající historický vývoj obce a utvářející tak jedinečný kultivovaný urbanistický a krajinotvorný celek.

K vysokému významu (nejen) stavby bývalé fary, jakož i celého areálu, se vyjádřilo i několik odborníků z oboru památkové péče, historie atd., a to prostřednictvím webových stránek www.dedictvilisovska.cz, které byly vytvořeny na podporu záchrany areálu fary před zamýšlenou demolicí. Některé tyto sebrané poznatky budeme zde, v rámci závěrečné úvahy, pro další podporu názoru Ministerstva kultury a odborných organizací, které se již v rámci tohoto řízení vyjadřovali, citovat. Prvním citovaným vyjádřením je názor Ing. arch. Karla Kuči, který se vztahuje jednak k architektonickým a historickým hodnotám fary, ale také k celkovému urbanismu v rámci obce Dolní Slověnice: „[...] *Ještě významnější než samotná architektonická hodnota budovy a celého areálu je jeho hodnota urbanistická. Areál zaujímá urbanisticky mimořádně exponované místo před cenným kostelem sv. Mikuláše a Linharta (který je kulturní památkou) a v koutu návsi, z něhož vychází komunikace na kamenný most do Horních Slověnic. Areál má zcela zásadní urbanistický význam pro obraz centra vsi a zachování jeho celistvosti a urbanistické a architektonické hodnoty. Tyto hodnoty jsou velmi výrazné, odpovídající parametrům památkové zóny. To lze doložit i tím, že Dolní i Horní Slověnice mají samostatné heslo v Encyklopedii lidové architektury jižních Čech od Jana Pešty, která takto představuje pouze památkově nejhodnotnější vesnické celky (bez ohledu na to, zda jsou památkově chráněny či nikoli).* [...]“

Co se týká historických archivních pramenů, vztahujících se ke stavbě bývalé fary, Ministerstvo kultury zde cituje vyjádření PhDr. Aleše Františka Plávka, odborného rady Státního oblastního archivu v Třeboni, který říká: „*Objekt farní budovy v Dolních Slověnicích zapadá do historického konceptu zástavby intravilánu přímo uprostřed vesnice. Jeho otisk v historických pramenech není nijak obšírný, přesto je však k němu možné dohledat poměrně slušné penzum informací, a to od původních záměrů stavby, přes technický výkres a stavební povolení a další osudy, spojené s užíváním stavby. Tyto písemné stopy lze nalézt napříč agendami jak v patronátních záležitostech v bývalém vrchnostenském archivu třeboňského velkostatku, tak v biskupském archivu a také samozřejmě v archivu farního úřadu.*

Výstavba dolnoslověnické fary zapadá do období konce 18. století, kdy ve vsi nebyla ještě obnovena římskokatolická farnost, nýbrž tu fungovala pouhá filiálka při kostele v Lomnici nad Lužnicí. Již na jaře 1788 proto inicioval místní lokalista Blažej Wintzer u patronátního úřadu v Třeboni, kam oboje Slověnice patrimoniálně náležely, pořízení nové budovy. Stávající byla totiž značně nevyhovující, a to i z toho důvodu, že v ní zpočátku fungovala první slověnická triviální škola. Wintzer se svým požadavkem uspěl a už v roce 1790 vznikl rukou třeboňského stavitele Jana Libory projekt na její vystavění. Dosud totiž patřil k místnímu kostelu pouze dřevěný objekt, který měl zcela nedostatečně suplovat faru i školu dohromady. Tak jej alespoň popisuje Wintzerův předchůdce, dolnoslověnický lokalista Malachus Kreizar, v dubnu 1787 v hlášení pro českobudějovické biskupství. [...] Stavba samotná pak byla povolena 25. února 1795, realizace nato započala v březnu téhož roku. Kvalitní heuristické podklady lze následně doložit pro období od roku 1795, a to včetně

souhrnných účtů věnujících se nově vystavěné budově dolnoslověnické lokálie a mzdových, resp. nádenických listů, jimiž lze detailně doložit, jací řemeslníci se jmenovitě stavby účastnili. Mladší písemnosti potom podchycují stavební úpravy, které ovšem v porovnání se stávajícím stavem nebyly zásadní, a také větší opravu, provedenou v 60. letech 19. století. [...]“

Dále, co se týká pozdějších moderních zásahů do vzhledu stavby fary (nepůvodní okenní a dveřní výplně, luxfery nad vstupními dveřmi, moderní zásahy do interiéru – zejména co se týče vybavení a povrchů, nikoli však členění dispozice), ty jsou ve většině případů reverzibilní povahy a v případě budoucí obnovy, která by probíhala v souladu se shledanými památkovými hodnotami a s důrazem na ně, by bylo možné tento stav napravit. V rámci této případné obnovy by pak bylo také vhodné provést podrobnější stavebně-historický průzkum, který by ještě více podpořil dosud shledané památkové hodnoty.

Ministerstvo dále konstatuje, že stavba bývalé fary, jakož i celý její areál včetně zahrady a hospodářské budovy, mají díky svému exponovanému umístění v přirozeném centru obce a také díky interiérové dispozici široké možnosti pro další využití (např. obytné účely, muzeum, zařízení typu kavárny nebo cukrárny atd.). Technický stav není dle doloženého stavebně-statického posudku ze strany účastníka řízení ideální, dle mínění ministerstva však tento stav jednoznačně není havarijní a nezvratitelný, aby byla nutná jeho demolice. Navíc to, že je objekt ve špatném stavebně-technickém stavu, je důkazem zanedbání péče o stavbu, která je však dána stavebním zákonem. Podle § 154 odst. 1 písm. a) stavebního zákona č. 183/2006 Sb. je vlastník povinen udržovat stavbu po celou dobu její existence. Podle § 3 odst. 4, téhož zákona, se údržbou stavby rozumějí práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její užitelnost. Dále Ministerstvo kultury uvádí, že dle Listiny základních práv a svobod čl. 11 odst. 3) vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Kdyby se naopak vlastníkově podařilo stavbu vhodně obnovit a nalézt pro ni využití (např. bydlení, muzeum, zařízení typu kavárny nebo cukrárny apod.), byl by její stavebně-technický stav průběžně udržován. Avšak podotýkáme, že ani kdyby vhodné využití této stavby nebylo nalezeno, i tak přetrvává povinnost vlastníka tuto stavbu udržovat.

Závěrem ministerstvo znovu upozorňuje také na **skutečnost nezákonného porušení stanoveného územního plánu Města Lišov z roku 2017, kde byly jasně definovány a jmenovány cenné hodnoty obcí spadajících pod Město Lišov (mezi nimi i několikrát přímo jmenovitě uvedené Dolní Slověnice), mezi které patří hodnoty historické, architektonické i urbanistické, tvořící původní vesnickou zástavbu** (konkrétněji citováno přímo z předmětného územního plánu viz str. 8-9 tohoto rozhodnutí). V tomto směru **Ministerstvo kultury jednoznačně spatřuje selhání samotného Města Lišov, které tento územní plán samo vydalo a následně zažádalo o souhlas s odstraněním stavby fary, dále obce s rozšířenou působností, stejně jako stavebního úřadu, který souhlas s demolicí**

historické a urbanisticky exponované stavby fary vydal v přímém rozporu s tímto daným územním plánem. Pokud bude plán na zbourání areálu fary dodržen a na jeho místě bude navíc vybudováno parkoviště, půjde o vysoce necitlivý zásah do celkového historického urbanismu obce v bezprostřední blízkosti kulturní památky kostela sv. Mikuláše a sv. Linharta, stejně jako o nezákonné porušení již několikrát zmiňovaného územního plánu.

Jediným důvodem, proč není areál fary prohlášen za kulturní památku je fakt, že v době, kdy byl na Ministerstvo kultury zaslán podnět na jeho prohlášení, byl již téměř rok vydán pravomocný souhlas s odstraněním stavby. Toto povolení odstranění stavby je považováno za právo vlastníka nabyté v dobré víře. Ministerstvo kultury jako správní orgán musí dodržovat zásady právního státu a z tohoto důvodu *soubor „bývalá fara v Dolních Slověnicích“, k. ú. Dolní Slověnice, obec Lišov, okres České Budějovice, Jihočeský kraj*, za kulturní památku neprohlašuje. Nicméně cenné památkové hodnoty, které jsou v rámci tohoto rozhodnutí podrobně popsány a jmenovány jsou z pohledu jak odborných organizací, tak také z pohledu samotného Ministerstva kultury jednoznačně zjevné a v rámci kontextu dané obce Dolní Slověnice vysoce hodnotné. V případě, že by nakonec došlo ke zrušení stavebního povolení na vybudování parkoviště na místě slověnické fary, pozbyl by smyslu i pravomocný souhlas s odstraněním stavby. Ten by sice stále zůstal v platnosti, ovšem odpadlo by jeho opodstatnění a tudíž by byla celá zamýšlená demolice historicky, architektonicky, urbanisticky a obecně památkově cenné stavby bývalé fary naprosto zbytná a v rámci veřejného zájmu na zachování kulturního dědictví až přímo nežádoucí. Sám vlastník – Město Lišov – by pak v takovém případě, také v souladu s jeho vlastním územním plánem z roku 2017, měl dbát na zachování těchto shledaných cenných kulturních hodnot, které stavba v rámci obce Dolní Slověnice jednoznačně nese, a postarat se naopak o její zachování a smysluplné využití. V případě stažení záměru na demolici ze strany vlastníka by se případně následně dalo znovu vést nové řízení o prohlášení areálu dolnoslověnické fary za kulturní památku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky.

Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedené adresy.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, generální ředitelství

Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích

Městský úřad České Budějovice, úsek státní památkové péče

Krajský úřad Jihočeského kraje, úsek státní památkové péče